

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119236573
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:6119236573.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava samosudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-mestská časť Petržalka, IČO: 53255739, proti žalovanému S. Q.D., V.. XX.X.XXXX, P. Y.N. XXX, XXX XX I., zast. JUDr. Viktóriou Kerekešovou, advokátkou so sídlom Šafárikova 71, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 4.240,17 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu dňa 27.2.2019, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 25.6.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 4.240,17 eur, spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.240,17 eur od 15.6.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 14.6.2017 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 15.7.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu (ďalej len „OP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a v OP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 6.243 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.716,38 eur, z riadneho úroku vo výške 1.277,93 eur, z úroku z omeškania vo výške 248,69 eur a z poplatkov vo výške 0 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 eur. Žalovaný čerpal finančné prostriedky v celkovej výške 5.000

eur a uhradil peňažné prostriedky vo výške 759,83 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 4.240,17 eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 15.6.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedených úhrad žalovaného žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky nasledovne: 5% ročne zo sumy 4.240,17 eur od 15.6.2017 do zaplatenia.

3. Žalobca ako dôkazy predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2017 spolu s prílohou, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.7.2015, Úverové podmienky, výpis o čerpaní úveru, prehľad uhradených splátok, Výzvu zo dňa 27.6.2016 spolu s kópiou podacieho hárku, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.6.2017 spolu s kópiou podacieho hárku a Pokus o zmier zo dňa 17.1.2019 spolu s kópiou podacieho hárku.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 13.3.2019 platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu spolu s jej príslušenstvom a povinnosť nahradiť trovy konania v celkovej výške 513,04 eur.

5. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný vecne odôvodnený odpor, v ktorom neuznal nárok žalobcu čo do dôvodu aj výšky. Zmluvu o úvere považuje za absolútne neplatnú z dôvodu absencie podpisu žalovaného na zmluve. Rovnako tak namieta nesúlad obsahových náležitostí zmluvy s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Namieta tiež neplatné zosplatnenie úveru, nakoľko žalobca nepreukázal dodržanie zákonného postupu podľa § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Žalobca neupozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením na tento postup a nedodrжал tiež uplatnenie práva na zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ. Rovnako tak vzniesol námietku premlčania celého uplatneného nároku, vzhľadom nato, že žalobca poskytol žalovanému úver dňa 15.7.2015 a premlčacia doba uplynula pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu.

6. Žalobca k námietkam žalovaného uvedeným v odpore uviedol, že zmluva bola podpísaná elektronicky, a to SMS kódom, preto neobsahuje podpis klienta. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Odo 442/2003. Poukázal na skutočnosť, že zmluva o úvere obsahuje všetky požadované zákonné náležitosti. Mimoriadna splatnosť úveru bola postupom vyhlásená podaním zo dňa 27.06.2016, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 27.06.2016 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatnenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. K námietke premlčania uviedol, že žalovaný neplnil riadne a včas pôvodný veriteľ vyhlásil podaním zo dňa 27.06.2016 mimoriadnu splatnosť úveru. Všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva teda uplynie dňa 28.06.2019. Žaloba bola podaná dňa 27.02.2019, a teda nemohlo dôjsť k premlčaniu pohľadávky. Zároveň ako dôkaz predložil podací hárku k Výzve k splateniu celého úveru zo dňa 12.4.2016.

7. Žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení zotrval na skutočnostiach z predchádzajúcich písomných podaní a ďalej uviedol, že doposiaľ predložených vyjadrení žalobcu nie je možné určiť kedy bola žalovanému zaslaná výzva k splateniu celého úveru. Z doposiaľ predložených dôkazov nevyplýva skutočnosť o zaslaní upozornenia o zosplatnení pohľadávky žalobcu. Navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

8. Súd rozsudkom č. k. 12Csp/65/2019 - 99 zo dňa 21.11.2019 žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Krajský súd v Košiciach uznesením, č.k. 2CoCsp/34/2020 - 173 zo dňa 15.12.2020 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2017 spolu s prílohou, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.7.2015, Úverovými podmienkami, výpisom o čerpaní úveru, prehľadom uhradených splátok, Výzvou zo dňa 27.6.2016 spolu s kópiou podacieho hárku, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.6.2017 spolu s kópiou podacieho hárku a Pokusom o zmier zo dňa 17.1.2019 spolu s kópiou podacieho hárku a zistil tento skutkový stav:

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko s.r.o., ako postupníkom bola dňa 14.6.2019 pohľadávka voči žalovanému postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o.. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s.) dňa 15.7.2015 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe predmetnej zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 5.000 eur, ktorý bol vyplatený žalovanému dňa 15.7.2015 bankovým prevodom. Z prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný uhradil na úver sumu spolu 759,83 eur. Výzvou zo dňa 27.6.2016 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že je v omeškaní so splácaním dlhu a vyzval ho k splateniu celého úveru. Podľa podacieho hárku č. EPH007249756 výzva bola žalovanému odoslaná dňa 29.6.2016. Listom zo dňa 21.6.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 14.6.2017. Podľa podacieho hárku č. EPH099527930 oznámenie bolo žalovanému odoslané dňa 22.6.2017. Žalobca výzvou (pokus o zmier) zo dňa 17.1.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 6.628,06 eur najneskôr do 24.1.2019. Podľa podacieho hárku č. EPH150265065 výzva bola žalovanému odoslaná dňa 18.1.2019.

12. Súd výzvou zo dňa 29.1.2021 vyzval sporové strany, či majú v zmysle uznesenia odvolacieho súdu ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Žalovaný navrhol doplniť dokazovania preukázaním úhrady splátky úveru dňa 13.9.2016 a zároveň predložil dôkazy na preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa za účelom nepriznania nároku na náhradu trov konania žalobcovi v prípade jeho úspechu v spore. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal skutočnosť, že žalovaný ako spotrebiteľ bol v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na uplatnenie práva zosplatnenia záväzku veriteľom. Namietal nesprávny postup pri zosplatnení dlhu, pretože žalovaný nebol upovedomený v 15 dňovej lehote a ani na to, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zo strany žalobcu. Žalovanému bolo dňa 22.06.2017 zaslané oznámenie o postúpení pohľadávky právnym predchodcom žalobcu, v ktorom sa uvádza, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany (ďalej ako „postupca“) v súlade s ustanovením § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v spojení s ustanovením § 17 zákona č. 127/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, postúpila svoju pohľadávku, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 15.07.2015 v celkovej výške 6.243,- Eur na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017. Vzhľadom na to, že žalobca doposiaľ neunesol dôkazné bremeno o platnom zosplatnení záväzku žalovaného, nemohol platne postúpiť na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní, nakoľko v čase jej postúpenia sa nejednalo o pohľadávku splatnú a takéto postúpenie pohľadávky je neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nie je v tomto konaní aktívne legitimovanou stranou sporu. Poukázal na rozhodnutia v skutkovo rovnakých veciach - Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 15CoCsp/1/2021 zo dňa 01.02.2021, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Csp/41/2020 zo dňa 02.12.2020.

13. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. K otázke preukázania aktívnej vecnej legitímácie, že nemá dokumenty preukazujúce to, ale pre potrebu doloženia výziev adresovaných žalovanému, žiada odročiť pojednávanie za účelom doloženia týchto dokumentov.

14. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že neboli splnené podmienky na platné zosplatnenie. Poukázala na sudcovskú koncentráciu, žalobca mal dostatok času, aby predložil tieto dôkazy. Aktívnu legitímáciu, v podstate ju namietame od počiatku. Krajský súd takisto v uznesení vytkol to, že nie sú splnené alebo nepreukázal doposiaľ žalobca, že by došlo k platnému zosplatneniu. Myslím si, že na základe týchto skutočností bolo možné sa nejakým spôsobom dovtipiť, že pravdepodobne bude problém aktívna legitímácia a je potrebné uniesť dôkazné bremeno o tom, že či je žalobca aktívne legitimovaný subjekt.

15. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

16. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany

sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľskom úvere) došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, v ktorom sa dve zmluvné strany dohodli navzájom si poskytnúť určité plnenia; právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný poskytnuté finančné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok spolu s úrokmi a poplatkami. V tomto prípade možno žalovaného s určitou povahou považovať za spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) ZoSÚ, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane právneho predchodcu žalobcu možno považovať za dodávateľa podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu je teda potrebné pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu brať na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v Občianskom zákonníku, úprava ktorých je obsiahnutá v ust. § 53 OZ a ktoré poskytujú výraznú ochranu pre spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu. Aktívnu vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu- žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. júna 2010).

24. Z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 27.6.2016 je zrejmé, že využil svoje právo podľa ust. § 565 OZ a pre omeškanie s plnením záväzkov u úverovej zmluvy žiadal o zaplatenie celej pohľadávky v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Podľa priloženého podacieho hárku bola výzvy odoslaná dňa 29.6.2016.

25. Podľa právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť.

26. Vyššie citované ustanovenie pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca predložil súdu výzvu z 27.6.2016, v ktorej jeho právny predchodca vyzýva žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní od odoslania tejto výzvy. Aj keď žalobca doložil k žalobe výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že predtým právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na zaplatenie v tom čase dlžných splátok a upozornil ho na možnosť zosplatenia úveru v prípade ich neuhradenia.

27. Dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami OZ na ochranu spotrebiteľa je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ustanovenia § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

28. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca nepreukázal platné nadobudnutie pohľadávky uplatnenej v tomto spore od jeho právneho predchodcu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť totiž iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy a po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorej kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/119/2013, sp. zn. 19Co/194/2015, sp. zn. 4Co/145/2014). Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia (cesie) bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožnenie dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu („Toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky ...“). Zákonným podmienkam, akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90-dňová lehota, nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je kogentným ustanovením a dohodou zmluvných strán sa od neho nemožno odchýliť.

29. Žalobca v spore nepreukázal, že postúpeniu pohľadávky predchádzalo zaslanie výzvy bankou adresovanej žalovanému v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomná výzva banky klientovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky, alebo jej časti na inú osobu. Tým, že banka túto výzvu dlžníčke nezaslala, resp. táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná, neposkytla jej dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke na zotrvanie vo vzťahu s ňou. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo/49/2008 zo 14. mája 2008 a sp. zn. 1Cdo/76/2007 z 28. januára 2009, v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo a z OZ nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení, č. k. IV.ÚS 337/2012-19 z 3. júla 2012.

30. Keďže žalobcom nebolo preukázané splnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na ustanovenie § 39 OZ. S ohľadom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia, a preto mu nie je možné priznať právo uplatnené v tomto konaní.

31. Záverom súd ešte dopĺňa, že v súlade s ust. § 149 CSP nevyhovel návrhu žalobcu na odročenie pojednávania za účelom predloženia výzvy, ktorou by žalobca preukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky. Tento prostriedok procesného útoku resp. obrany nebol uplatnený včas. Žalobca bol oboznámený s námietkou žalovaného týkajúcej sa preukázania aktívnej legitímácie v spore, žalobca bol rovnako tak súdom písomne vyzvaný na predloženie návrhov na doplnenie dokazovania po rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci, avšak na výzvu v tomto smere nereagoval. Dôkaz preukazujúci aktívnu legitímáciu v spore žalobca mohol predložiť už skôr, keby konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Návrh žalobcu by znamenal potrebu nariadenia ďalšieho pojednávania hoci tento dôkaz mohol predložiť už skôr.
32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.
33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
36. Podľa § 257 CSP, výnimocne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.
37. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.
38. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.
39. Súd rozhodol podľa § 262 CSP o trovách prvostupňového konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 % nakoľko žalovaný bol v spore celkom úspešný.
40. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 3 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný.
41. Strany netvrdili a ani súd nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, CSP).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.